2011.gada 17.oktobrī

Opera siena šķūnī (par situāciju Valstī).

Sapnī tiku aicināts uz Latvijas Nacionālo Operu.Nez kādēļ pašmāju Operas zvaigžņu izrāde nevarēja notikt Operas ēkā,bet gan vecā siena šķūnī.To pildīja visai prāvs skaits apmeklētāju.Šķūnī dzirdēju labākās pašmāju Operas zvaigznes,kas mani pārsteidza ar savu neizteiksmīgo un pat nemākulīgo dziedāšanu.Zvaigznes dziedāja gluži kā ierindas dziedātāji,bet publika bija sajūsmināta,jo tai nebija nekā cita par ko sajūsmināties.

Tālāk darbība pārcelās uz jau Nacionālās Operas ēku.Tajā notiekošais atgādināja pasākumu fabriku.Operas ēkā bija daudz telpu un zāļu.Kaut arī daudzajās zālēs koncerti noritēja vienlaicīgi,tie netraucēja viens otram.Bija jūtama pat liela vienotība,neskatoties uz koncertu dažādību.Tie pēc sava stila bija ļoti atšķirīgi.Bija savi koncerti krieviem,latviešiem un citām tautībām.Operas ēka bija ļoti noslogota.Viens koncerts nav vēl īsti beidzies,kā tūlīt tam uz pēdām jau seko nākošais.Ēka bija ļoti gaiša un moderna.Ļaudis nāca uz koncertiem vislabākajās drēbēs, kā jau tas Operā piederas. Diemžēl es sev nevarēju atrast vietu nevienā no zālēm. Pie izejas redzēju ļaudis,kuri jau bija sagatavojušies, lai kaut ko piedāvātu apmeklētājiem,kuri tūlīt nāks ārā no koncerta.Tas bija viņu galvenais bizness ar ko viņi pelnīja,medījot apmeklētājus.

Es jau devos ārā pa durvīm,kad mani pastūma malā melnos uzvalkos ģērbti apsardzes vīri.Redzēju kā pie durvīm piebrauc liels melns džips,no kura izkāpj ar ziedu vijām apkrāvušies jaunlaulātie.Šo gājienu noslēdza kāzu viesi,aiz kuriem vēl sekoja papildus policijas apsardze.Dīvaini,bet šie kāzinieki bija cittautieši,kas rīkojās Nacionālajā Operā kā savās mājās.Interesanti bija vērot,kā Latviešu Opera ir tikusi pārvērsta par tautu draudzības namu.

Tā es iznācu uz ielas ,kur valdīja pavisam nelabvēlīgi laika apstākļi.Es redzēju kā cilvēki,kas tikko iznākuši no Operas savās vislabākajās drēbēs, krīt iekšā melnajā dubļu peļķē,kas atrodas uz ceļa turpat Operas priekšā.Bija tāda sajūta,ka Operas darbiniekiem interesē tikai tas,kas notiek ēkas iekšpusē,bet par ārpusi tiem nebija vispār nekādas daļas.Daži krita šajā peļķē līdz pat krūtīm savos vislabākajos uzvalkos. Es sameklēju visdrošāko vietu lai neiegāztos kādā no milzīgajām peļķēm un šķērsoju ielu.Interesanti bija tas,ka bagātajiem iela nebija jāšķērso.Tiem bija kaut kāds īpašs Operas labvēlības statuss un tiem turpat pie ieejas piebrauca

taksometrs.Par nabagiem neviens nerūpējās.Tiem bija šāšķērso iela un jābrauc ar tramvaju.

Tā kā es nebiju bagāto statusā,es iekāpu tramvajā un devos centra virzienā.Nebija skaidrības,cik tad jāmaksā par braukšanu.Pienāca kasiere un sacīja,ka jāmaksā no 50 sant. Līdz 1.40.ls.Es tā arī netiku pie skaidrības par samaksu un izkāpu nesamaksājis. Ielu klāja īpaši slidens kūstošs ledus,kas bija nokaisīts ar melnām oglēm,lai ļaudis varētu pa to staigāt.Šajā ceļa posmā es redzēju dažus jaunus ļaudis,kuri rīkoja protesta demonstrācijas.Tas izpaudās tā,ka tie dauzīja kādai valdības ēkai logus.Es nepiedalījos viņu grautiņos un pagāju tiem garām. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1.Ņemot vērā situāciju,kas notiek politikā,latvieši drīz var zaudēt varu paši savā zemē un savu Nacionālo Operu drīz dziedās siena šķūnī.

2.Latvija kļūs par " krāsainu " daudznacionālu valsti,kur katrai etniskai grupai būs sava vieta " Operas namā ".

3.Uzņēmīgi ļaudis ar šīm pārmaiņām labi nopelnīs.

4.No šīs varas maiņas iegūs tikai bagātie.Par nabagiem tāpat kā līdz šim neviens nerūpēsies.

5.Nenoteiktā samaksa tramvajā nozīmē nenoteikto ekonomisko situāciju valstī.

6.Pavasara milzīgās un dziļās peļķes,kā arī kūstošais ledus uz ielām varētu nozīmēt,ka kaut kas radikāls notiks nākošā gada pavasarī,bet varbūt atkusnis ir tikai pāmaiņu simbols,ko gaida cilvēki,bet kas tiem tāpat neko labu neatnesīs.

7.Būs protesti,kas šoreiz nenāks no latviešu,bet gan no nelatviešu vidus.